

Nu er det jo ganske vist saa, at man i disse Dage ser en Bekjendtgjørelse i Bladene, i Følge hvilken Livrenteanstalten udbyder 2 Millioner Kroner til Udlaan i December Termin for en Rente af 4 pCt. Man skulde jo altsaa tro, at det var Meningen at gjøre Skridtet for Alvor og fuldt ud; men det er sikkert en Illusion, hvis man venter sig Syn-derligt deraf. Jeg har nemlig hørt, at Folk, der have henvendt sig til Livrenteanstalten om Laan, have faaet det Svar, at disse 2 Millioner udlaantes kun i de fineste Prioriteter, og paa Spørgsmaal om, hvad der da forstodes ved de fineste Prioriteter, blev der svaret: Prioriteter indtil 2000 Kr. pr. Td. Hartkorn. Jeg maa imidlertid gjøre den ærede Finansminister opmærksom paa, at det ikke er for den Slags Prioriteter, at Renten skal ned; thi der er den allerede nede. Saadanne Eiendomsbesiddere, der kunne notes med 2000 Kr. pr. Td. Hartkorn, kunne for Tiden endog gaa faae Laan paa billigere Vilkaar, f. Ex. i Nationalbanken paa Akkomodationsobligationer til $3\frac{1}{2}$ pCt. Det forekommer mig imidlertid, at det ikke er for de Folks Skyld, at Renten bør nedsættes, men for saadanne Folk, som have Trang til høiere Laan. Selvfølgelig er det en afgjort Sag, at Livrenteanstalten ikke kan gaa høiere, end at den under alle Omstændigheder er betrygget, men den har jo dog hidtil laant til henimod Halvdelen af Taxationssummen. Naar jeg fremdrager dette Forhold, er det paa Grund af, at derovre i Sylland har reist sig en Bevægelse i den Anledning. Da man havde faaet det nævnte Svar fra Direktionen i Livrenteanstalten, og da der desuden var flet Henvendelser fra ældre Prioritetshavere, om de kunde forvente Renten nedsat til 4 pCt., og Svaret derpaa havde lydt, at det kunde man ikke indlade sig paa, saa har der, som sagt, reist sig en Bevægelse i Sylland, og man har nu i Sende at sammenkalde et Møde af Vaantagere i Livrenteanstalten for at lægge et Tryk paa Livrenteanstalten. Man har tænkt at ville gjøre det paa den Maade, at man vil for-maa dem, der kunne staffe Laan andet Steds, til at opsigge deres Laan i Livrenteanstalten, hvad jeg ikke tror vilde være heldigt for denne, da den for Tiden, tror jeg, har gode Vaantagere. Jeg vil derfor tillade mig at opfordre den ærede Conseilspræsident til at benytte sin Myndighed overfor Livrenteanstalten, saa at denne hurtigst muligt nedsætter sin Prioritetsrente fra $4\frac{1}{2}$ pCt. til 4 pCt. Man gaar ud fra derovre, at hvis dette ikke sker, saa maa den høitærede Finansminister have Statskassens Gewinnst

nærmere for Die end Hensynet til at lægge Tryk paa Prioritetsrenten.

Finansministeren (Strup): Samtlige Udtalelser ere jo gaaede ud paa at anbefale Lovforslagets Vedtagelse, og foraa vidt kan jeg kun glæde mig ved den Modtagelse, Forslaget har faaet her. Det er sikkert nok, at et Forslag som dette nærmest maa ses fra det Synspunkt, hvorvidt det er til Fordel og heldigt for Statskassen som saadan. Det tror jeg ikke kan benægtes, og det er i alt Fald ikke blevet benægtet hidtil af Nogen, at Forslaget medfører væsentlige Fordele for Statskassen, og jeg tror heller ikke, at det mangler paa Amerkjendelse af, at den Kris, der opnaas for det ny Laan, er fuldt tilfredsstillende, og at i det Hele taget Vilkaarene for Laanet ere tilfredsstillende. Ved Fremsettelsen af Forslaget i det andet Thing gjorde jeg opmærksom paa, at der var en anden Fordel forbunden med en saadan Konvertering, nemlig den, at den dog efter al Sandsynlighed vilde faae nogen Indflydelse paa Prioritetsrenten i Landet. Det er ganske vist, at Forventningerne om, hvor stor denne Indflydelse vil blive, dog ere meget forskellige. Nogle se det i Virkeligheden saa, at naar Konverteringen af Statsgjælden har fundet Sted, saa er dermed alt Fornødent gjort for at sikre en lavere Prioritetsrente her i Landet. Andre derimod indrømme vel nogen Indflydelse i Dieblikket paa Prioritetsrenten fra en saadan Konvertering, men tillægge den derimod ikke nogen rigtig Betydning. Jeg for mit Bedkommende slutter mig til den sidste Betragtning; for mig staar det som utvivlsomt, at Konverteringens Gjennemførelse, Konverteringen af Statsgjælden, i Dieblikket i høi Grad vil forøge Beløbet af Kapitaler, som søge fast og varig Anbringelse til passende Rente, og at Tilbud af Prioritetslaan altsaa i Dieblikket vil blive meget forøget ved Konverteringen. Der er jo ikke saa offentlige Stiftelser og lignende Institutioner, som saa at sige ere nodte til at tilveiebringe 4 pCt., af deres Penge, og som altsaa ikke kan gaa ind paa en Ombytning af deres nuværende Beholdning af 4 pCt. Statsobligationer med $3\frac{1}{2}$ pCt. Statsobligationer. Blandt disse Institutioner skal jeg i første Række nævne Overformynderiet, hvis nuværende Beholdning af 4 pCt. Statsobligationer er tæt ved 12 Millioner Kr. Disse 12 Millioner maa søge en anden Anbringelse til 4 pCt., da Overformynderiet skal staffe 4 pCt. af Pengene. Men foruden Overformynderiet og vistnok flere offentlige Institutioner ere ogsaa mange Private i det Tilfælde,